

НАЙЦІННІШЕ БАГАТСТВО

Турецька народна казка

Колись давним-давно, ще за сивих часів, один досить убогий юнак постійно скиглив і скаржився на свою бідність. Цілісінькими днями він плакався всім пересічним людям, що залишився самотнім на білому світі, та ще й без грошей, золота та багатства.	13 25 39
- Ох, був би хоч якийсь скарб, жилося б тоді щасливіше, - буркотів хлопчина, - всміхався б частіше та веселився, а без нього й нічого робити не хочеться: ні працювати, ні відпочивати. За що доля мене так покарала?	51 66 74
- Чого бідкаєшся? - суворо зауважив сивобородий дідусь, який проходив поруч і почув слова юнака.	83 87
- В тебе є найцінніше багатство. Хіба цього недостатньо? Невже замало того, що вже маєш? Адже багато людей про це лише мріють!	99 108
- Мабуть, глузуєш, - здивувався плаксі.	112
- Про що ти говориш? Який іще скарб?	119
- Юначе, продай-но мені свої карі очі, - запропонував незнайомець.	128
- Скільки за них хочеш золотих монет?	134
- Ніколи й ні за які гроші не віддам! - рішуче заперечив хлопчина. Бо тоді життя стане зовсім немилим!	148 151
- Гаразд, - загадково всміхнувся дідусь, - у такому випадку, що хочеш отримати за свою руку чи хоча б ногу?	161 168
- Жодного багатства у світі не вистачить, аби я продав, що просиш! — обурився плакса.	180 181
- Бачиш, юначе, ти маєш те, що цінніше за будь-який скарб, - пояснив незнайомець, - тому не варто бідкатися на вбогість, а краще бережи та радій тому, що вже є.	193 209
- Дякую Вам, - мовив хлопчина, - справді, міцне здоров'я – найважливіше понад усе, без нього жодні багатства у світі стануть нецікавими та непотрібними.	218 229
Відтоді юнак більше ніколи не скаржився на долю за те, що не наділила його золотом і грошима, а почав сумлінно працювати й радіти життю, співаючи про те, який він усе-таки щасливий.	243 258 261